

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

26. De formatione corporis Adæ, & inspiratione animæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

tum. Una est lingua, quam nemo domare potest, ut idem subiicit Apostolus.

MEDITATIO XXVI.

De formatione corporis Adæ, & inspiratione animæ.

PUNCTUM PRIMUM.

Corpus formatū ante animam. **Q**uod Deus voluit seorsim narrari formationem corporis, & quidem prius quàm animæ infusionem: nempe, ut intelligeretur, cùm reliquæ animantes ex terra sint secundùm animam & corpus, hominem non nisi secundùm corpus. Non creavit autem ex nihilo, sed formavit ex limo, ut intelligeret fragilitatem suam, & quod ex se mortalis sit.

**Docu-
menta.**
Ecc. 10.
Rom. 9.
20.
Isa. 64.
8.
Iere. 18.
6.
Gen. 3.
19.

Hic. 1. Humiliabitur, sibi met dicens: *quid superbis terra & cinis?* 2. Non obloquetur Deo, quidquid sibi eveniat: *Numquid dicet figmentum ei, qui se finxit, quid me fecisti sic.* 3. Confidet: *Et Nunc, Domine Pater noster es tu; nos verò lutum, & fictor noster tu, & opera manuum tuarum omnes nos. Ne irascaris Domine satis.* 4. Resignabit se Deo, *Ecce sicut lutum in manu figuli, ita vos in manu mea, dicit Dominus.* 5. Cogitabit vas istud confringi per peccatum, & in suum redigi pulverem: *Pulvis es, & in pulverem reverteris.*

PUNCTUM II.

Corpo-
ris **O**mnipotencia Dei in corpore humano formando

4.
5.
6.

Institia
originalis.
Ecc. 7.
30.

mando ex tam rudi, vilique materia. 1. Quia excel-
tot & tam diversis partibus tamque delicatis lentiz.
constat, & coaluerunt omnes momento: Do- 1.
mine, omnia ossa mea dicent: Quis similis tibi? Ps. 34.
Eadem membra in utero formantur ex vili quo- 10.
que materia, sed per intervallum; à Deo tamen,
ut mater Machabæorum professa est: Non ego 3. Mach.
membra compegi: sed mundi Creator, qui forma- 7. 22.
vit hominis nativitatem. 2. Quòd tam pulchrum 2.
corpus, & complexionis tam eximie in justam
magnitudinem subito eduxerit, cum aliàs per
triginta annorum incrementa perfici soleat. 3.
Quòd figura erectum, & spectans in cælum,
quo mens & cor sustolli debent. At sunt, quos Luc. 13.
alligavit Sathan ut mulierem illam, quam Do- 16.
minus soluit, & inclinati ad terram incedunt,
nec possunt sursum respicere. 4. Quòd tamen si 4.
ob perfectam complexionem corpus formatū
est nudum, & inerme, cum reliqua animalia ve-
stita, & instructa ad sui defensionem ferè sint à
natura; tamen defectum hunc omnem supplet
industria, quâ pollet homo, ad se contegendum
muniendamque.

PUNCTUM III.

ET inspiravit in faciem ejus spiraculum vite: Gen. 2. 7.
quo imprimis significatur, animam homi- Anima
nis non esse ex terra, ut corpus, vel ex alia qua- ex ni-
piam re productam, sed creatam à Deo ex ni- hilo.
lo, atque ex præcordiis Dei procedere, ex amo-
re singulari, & per os ejus, quod de sapientia di-

Eccl. 24 vina dicitur: *Ex ore Altissimi prodii*, nempe quod anima sit imago Dei ut ipsa sapientia sed hæc increata, & consubstantialis. Tanta est animæ nostræ nobilitas, de qua gloriari oporteat, non de profapia majorum &, glorificare largitorem, & illuc contendere, unde exivit, nempe ad Deum, in eoque esse per charitatem.

Animam vocat *spiraculum vitæ*, quia inspirata corpori, facit illud vivere, & respirare, quod est signum vitæ. *In faciem* autem inspiravit, quia in ea vigent præcipui sensus, & ipsa respiratio, quibus maximè vita constat. Igitur quoties respiro, suspirabo ad illum, qui respirationem dat mihi. Nam sicut corpus absque animæ spiraculo non potest vivere: ita nec anima mea, nisi Deo illam conservante, & quasi semper spirante.

Vita
gratiæ.

Cogita etiam esse aliam vitam spirituales gratiæ, quam similiter inspirat Deus, & forte ideo in Hebræo dicitur: *quod inspiravit spiraculum vitarum*: hoc est vitæ naturalis & gratiæ: nam primus homo accepit simul ambas, creatus in gratia. Quamquam & naturalis vita est multiplex, vegetans, sentiens, & rationalis. Ad significandam inspirationem vitæ gratiæ, Christus dedit *Spiritum sanctum per insufflationem*: Nam Spiritus Sanctus Sanctificator animarum procedit à Patre per os Filii, tanquam divinus flatus. O hunc, Deus, assidue mihi affla, ut hac vita vivam!

4.

5.

6.

Iustitia
originalis.

Eccl. 7.
30.

104. 20.
22.

PUN-

PUNCTUM IV.

Quis sensus Adæ, ubi se primum, & creata circumspexit, cœlos, solem, astra, & convestitam terram amœnitate admirabili, ubi in Paradisum inductus, ubi animalia ad eum adducta, quibus & nomina dedit? Et acceperat divinitus scientiam, qua æstimare posset donorum magnitudinem? O quid erit in cœlestem illum Paradisum introduci, & tanto meliorem mundum spectare!

PUNCTUM V.

Cum aves, & terrestria animalia Deus creaverit in utroque sexu: hominem non item, sed virum tantum. ^{1.} Quod homo creabatur, ut Deo vacaret, non generationi: etsi id tunc erat necessarium ad propagationem, sed quasi per accidens. Unde & in sopore ex ejus latere Eva est producta: quod conjugium non debet impedire studium orationis: *Et qui habent uxores sine tanquam non habentes.* ^{2.} Ad fovendam inter nos charitatem: quod ex uno omnes, ex uno Patre in cœlo, & ex uno Patre in terris. Unde ^{1. Cor.} Malachias: *Nunquid non unus Pater omnium nostrum? Nunquid non unus Deus creavit nos? quare ergo despicit unusquisque fratrem suum.* ^{Mal. 2. | 10.} ^{3.} Significatur unus Pater in esse gratiæ, Christus Dominus Pater futuri sæculi: ex hujus latere sopiti, in cruce formata est Ecclesia, dum sanguis & aqua fluxit in Lavacrum regenerationis,

Eph. 5. 27. quo illa ædificatur, & efficitur: *Sine ruga & macula*, ex quo capite tanto plus ad mutuam amorem excitari debemus.

MEDITATIO XXVII.

De approbatione totius operis, ac de Sabbato.

PUNCTUM PRIMUM.

Reflexio Deisuper opera-sua. **P**ost opera singula, *Vidit Deus quòd essent bona*: in fine autem reflectens se super omnia, vidit: *quòd essent valde bona*, nempe unaquæque res in se bona fuit; & in ordine ad perficiendum mundum, quia ex illis constat, valde bona.

Marc. 7. 37. *Iac. 3. 2.* Solus Deus potest ita loqui de omnibus suis operibus: tum etiam Christus, qui peccare non potuit, quòd esset Deus: de quo dicitur: *Bene omnia fecit*: & B. Virgo, quæ non peccavit ex singulari privilegio. Alii quantumvis justi: *in multis offendimus omnes*. Debemus omnes nostra examinare, primò singula, ubi aliquid perfecimus: deinde ad vesperam, quæ per diem: tertio in fine hebdomadæ pro confessione: *Iac. 14. 30.* quartò quotannis, pro generali: demum in fine vitæ, ut *Princeps hujus mundi* in nobis, quòd suum sit, *inveniat nihil*.

PUNCTUM II.

Benedictio diei septimæ. **D**ie septimo requievit ab omni opere, quod parat. Non quasi non posset plura facere

re